

MÍÐVIKAN

Salli var nógv ár við Kongshavn.

Salli umborð á Kongshavn, har hann var kokkur

Henda myndin er av dekkinum á Marité aftaná sjógvin, sum Salli greiðir frá

krígunum. Manningin var helvt um helvt norsk og føroysk. Vit fiskaðu undir Føroyum og sigldu síðan niður við fiskinum. Tað gav tó ikki tað stóra av sær. Skiparin var norðmaður og var ikki so væl kendur undir Føroyum. Men onku-staðni mátti ein royna at fáa nøkur oyru.

Í 1945 fór eg við "Norðstjørnuni" at fiska. Skipari var Thorvald Andreassen av Oyrabakka. Vit sigldu til Aberdeen við fiskinum. Vit komu til Aberdeen dagin eftir frælsisdagin 8. mai. Tá vit skuldu fara at landa, fingi vit at vita, at teir ikki vildu keypa fiskin. Tað var framvegis slíkur rómur á fólki um, at bardagin var av, at alt arbeiði lá stilt. Meiningin var so at sigla til Grimsby við fiskinum, men tá vit skuldu loysa frá kei, kom ein maður og segði, at vit kundu selja har kortini, og vit fingi ein góðan túr.

Vit komu ongantíð fyri nakran stórvegis vanda í hesum vanda-tíðum, og er øll grund fyri takksemi um hetta.

Skiparin vildi hava meg við aftur "Norðstjørnuni", tá teir seinni fóru á sildaveiðu undir Íslandi. Men reiðarið ásetti, at ein maður við

tungum húsarhaldi skuldi fara við fyri meg. So máttu vit yngru og leysu víkja.

Aftaná var eg við "Fugloynni" í fýra ár, eins og eg var við "Esther" og "Knørri". Í 1951 var eg við "Sólbrún", ein slupp í Oyndarfirði. Hetta var fyrstu ferð, eg var kokkur. Ikki hevði eg nakran serligan førleika tá.

Men motorpassarin Meinhard Emil Joensen lærði meg at baka breyð. Sum frá leið gekk bara væl við kokkarinum, og eg kom at sigla 25 ár sum kokkur.

Til skips við Gøtumonnum

Fyrra partin í 50-unum var eg fleiri ár við "Bernaise" hjá Pidda í Fuglafirði. Skipari var Anthon á Strondum. Eg var við, tá Anthon segði tey minniligu orðini: "Tað er nógv fyri at fara heim við fullum skipi í rokfishari".

Í 1958 fór eg við gøtusluppini "Báran" við snellu til Íslands. Hetta var eitt av teimum fyrstu árunum at roynt varð við snellu, og hetta var eisini móti endanum á tíðini við sjálvdrátti. Hellu-Meinhard var skipari. Tað gekk hampuligt, og vit fingi 250 skippund eftir tveimum mánaðum.

Seinni sigldi eg onkran túr á sild við "Báruni" sum kokkur. Her vóru eingir hentleikar uttan ein kolkomfýrur. Kolið mátti lempast upp úr kolkjallaranum undir dúrk-inum. Sanitetið var ein spann!

Í 1960-unum var eg 9 ár, harav 8 ár sum kokkur, við "Kongshavn" á bátaveiðu undir Grønlandi við Jacob Højgaard sum skipara. Tað er greitt sera væl frá hesum lívinum í bókini hjá Magnus Dam Jacobsen: "Í Grønlandi við Kongshavn".

Illveðurstúður við "Marité"

Í 1967 var eg við "Marité", sum fiskaði við bátum undir Grønlandi. Tað lá væl fyri at fáa fisk, og tann 4. oktober fóru vit heim við fullum skipi. Men tveir dagar seinni komu vit í illveður og máttu andøva.

Í lýsingini 6. oktober fingi vit ein rangan sjógv, sum skolaði annan maskinbátin av dekkinum fyri borð.

Tað var av ringasta veðri, og tá tað gjørdist ljóst hendan morgunin, var neyðugt at fara fram á dekkið, tí hin maskinbáturin hevði slitið seg leysan og slongdist aftur og fram á dekkinum. Tað kundi vera vandi fyri, at hann breyt lúkukarmin, og

Manningarsamkoma hjá teimum við Kongshavn. Her saman við kokkadronginum Egin

Nólsoy. Vit vóru eitt sindur í ætt, og mær dámdi hann sera væl. Hann var raskur og fittur at vera saman við. Men eitt sindur spesiellur var hann.

Fylti 60 ár á Kappanum

Síðan fór eg at sigla við frystiskip-inum "Svanur" hjá Skipafelagnum. Vit sigldu nakrar túrar við laks frá Grønlandi til Gloucester í Amerika. Ein túr fóru vit til Grikkalands við saltfiski. Vit komu inn í ein bý í Grikkalandi, har tað var myrkalagt. Hetta var tí, at tað var við at bresta kríggj á millum stríðandi partarnar á Kypern, grikkar og turkar. Teir vóru bangnir fyri, at hesin býur skuldi vera bumbaður. Vit lógu við keiina, men vit tordu ikki at fara í land.

Vit fóru so til ein annan bý. Har var betur, og vit landaðu har. Tá vit vóru lidnir, skuldu vit til Kypern eftir vindrúum, men vegna spentu støðuna fóru vit ikki.

Síðan fóru vit aftur til Grøn-lands.

Eg sigldi til eg var 62 ár, og tá eg fylti 60 rundaðu vit Kappan, sum eg annars havi verið við til at sigla framvið nógv ferðir.

Nógv at takka Gudi fyri

Gjøgnum øll árin á sjónum, hevur ein upplivað nógv ymiskt, bæði ringt og gott. Man minnst allar, sum fórust undir krígunum. Hetta situr enn fast í minninum, hvussu trist hetta var. Vit, sum komu frá tí við lívinum, hava nógv at takka Gudi fyri, at hann var við okkum á ferðini.

Salli er nú farin í Harrans hendur. Hann er ein av teimum mongu skipsfeløgum, sum eg minnst væl afturá. Vit høvdu samband okkara millum til tað seinasta.

Komandi Miðvika

Komandi Miðvika verður nøkur søgubrot í samband við 175 ára "føðingardagin" hjá gamla sýslumanni í Fuglafirði Daniel J. Danielsen